

ikke motivere den Undtagelsesstilling, Købstæderne her kommer til at indtage. Bornholms Amdtsraad har indrømmet det urimelige i denne Undtagelse ved godvilligt at afstaa nogle Procent af den Afgift, man har faaet tildelt, til Købstæderne. Det er en anerkendelsesværdig Holdning af Amdtsraadet, men der burde selvfølgelig i denne Lov sikres Købstæderne en Ret, saaledes at de vidste, at de paa dette Omraade havde noget at bygge paa og ikke var henvist til Amtskommunens gode Villie.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at det Krav, jeg her gør mig til Talsmand for, egentlig var opfyldt ved en Folketingsvedtagelse i 1920, men i sidste Øjeblik, da Loven vandrede noget hastigt frem og tilbage mellem Folketing og Landsting ved Samlingens Slutning, endte det med, at Bornholms Købstæder kom til at indtage en anden Stilling end den, der egentlig var blevet besluttet i Folketinget. At man føler sig brøstholden over dette, antager jeg ikke vil vække Forundring hos nogen, og jeg vil da bede om, at det Udvalg, der nedsættes om denne Sag, paa ny vil tage dette Spørgsmaal op og erindre bl. a. de Udtalelser, der fremkom fra denne Talerstol, da Sagen var til Behandling, Udtalelser, hvoraf fremgik, at man fra flere Sider var indforstaaet med, at de bornholmske Købstæder burde have en tilsvarende Stilling som andre Købstæder her i Landet. Jeg haaber, disse mine Bemærkninger maa give Anledning til, at man tager dette Spørgsmaal op og retter den Fejl, som paa dette Omraade efter min Opfattelse maa siges at have indsneget sig. Jeg gør opmærksom paa, at man ikke heller, naar Hensyn tages til andre Lovbestemmelser, kan forsvare fremdeles at bibeholde den Stilling, jeg her har peget paa. Thi naar man f. Eks. i en anden Lov eller i Forbindelse med et Spørgsmaal, som for Tiden behandles her i Rigsdagen, bestemmer, at Bornholm skal deltage i Udgifterne andetsteds — jeg tænker her i første Række paa Afgiften til Lille Bælts Broen — naar man træffer Bestemmelse om, at man derovre skal tage sin Andel af de ekstra Omkostninger, der skal paalægges Automobiltrafikken, bliver det, synes jeg, saa meget vanskeligere at opretholde den urimelige Særstilling, jeg her har gjort opmærksom paa.

Endelig vil jeg gerne tillade mig at henstille til Udvalget og den højtærede Minister, om det ikke var muligt — det lader sig maaske ikke gøre i en Paragraf, men i en Betænkning — at udtale noget om, at man, naar de betydelige Midler, der

ved denne Afgiftslov indkommer til Forbedring af Vejene, skal anvendes, da fortrinsvis ved Indkøb af Vejmaterialer tager Hensyn til Materialer af dansk Oprindelse. Det vil ikke undre nogen, at jeg rører ved dette Spørgsmaal, da jeg repræsenterer en Landsdel, der paa det stærkeste er interesseret i, at man rundt omkring i Landet har den i Erindring, naar der er Tale om Indkøb af Vejmaterialer. Det har i de senere Aar generet betydeligt, at man adskillige Steder her i Landet har været tilbøjelig til at købe sine Materialer i Udlandet. Jeg vilde være meget taknemmelig, om man vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal og se, om man ikke paa en eller anden Maade kunde opfordre til fortrinsvis Benyttelse af danske Materialer, naar disse med Hensyn til Pris og andet nogenlunde svarer til de Tilbud, der maatte fremkomme fra Udlandet. Jeg vil bede det Udvalg, der bliver nedsat, saavel som den højtærede Minister, om at tage disse mine Henstillinger under velvillig Overvejelse.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen. Den genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 3³⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg vil gerne bringe en Tak til de Ordførere, der har anbefalet Forslaget, Venstres Ordfører (Hedelund) og det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen, som har givet saa uforbeholden Tilslutning til Forslaget i dets Hovedprincipper. Jeg vil ogsaa gerne takke den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Ulrich, for hans Ordførertale; jeg forstaaer, at han staaer fast paa, at Afgiftens Størrelse maa svare til den Merudgift, som Automobilkørselen har medført for Vejudgifterne.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, var jo utilfreds med selve Afgiftsgrundlaget, og jeg forstod, at han ej heller kunde billige den Forhøjelse af Afgiften, som det af mig forelagte Forslag maatte medføre, hvorimod